

Det blæser og fyger

2	Det sker i Thule	10	P Mountain
3	Det sker i Quality Assurance	12	Basens bedste barak
4	Fra småt til stort	13	First Light Ceremoni
6	Emnedag for eleverne	14	Velkommen og farvel
7	Ikke ren solskin	15	Festlige lejligheder
8	Når vandet ikke er stift	16	Bagsiden

Det sker i Thule

Af Inge W. Bülck

Vi diskuterer ofte i forskellige sammenhænge og på diverse møder kommunikation samt fakta versus rygter her i Thule. Det er et emne, der aldrig bliver udtømt, men vi skal på alle niveauer fortsat arbejde med emnet, således at forventningerne og den aktuelle oplevelse kommer så tæt på hinanden som muligt.

Vi er nødt til at skelne mellem de informationer, som det er nødvendigt at modtage, for at man som medarbejder kan udføre sine opgaver og samtidigt har så megen viden som muligt om virksomhedens udvikling, mål og krav, og de informationer, som man blot gerne vil have, fordi vi lever i et lille lukket samfund. Jeg tror, at vi er nødt til at se i øjnene, at vi aldrig kommer rygtedannelse helt til livs her i Thule, netop på grund af at vi lever så tæt sammen, og det må vi så blot lære at leve med og tackle bedst muligt.

Fra ledelsens side vil vi arbejde videre med at informere bredt om mål og krav til virksomhedens udvikling og til medarbejderne samt informere om muligheder og "trusler" for fremtiden baseret på kendte faktorer - primært USAF's budget. Vi er en

atypisk virksomhed, idet vi kun har én hovedkunde og kun leverer ét produkt, nemlig service til USAF i Thule, og vi kan ikke som mange andre virksomheder umiddelbart afsætte vort produkt på andre markeder, hvis ét marked svigter.

Fra medarbejderside er det nødvendigt, at man "går til kilden" og dermed opsøger informationer og får verificeret ting, man "hører" frem for at agere på et løst grundlag. Hvis du som medarbejder ikke føler dig godt nok klædt på informationsmæssigt, så søg oplysningerne ad de rette kanaler såsom skriftlige informationer inklusive referater fra møder, arbejdsledere, tillidsmandssystemet og Klub Nords bestyrelse. Vi har etablerede informationskanaler, som kan hjælpe med at mane rygter i jorden og skaffe præcise informationer. Er der nogle af disse kanaler, der ikke fungerer efter hensigten, så lad os reparere det etablerede system ved at tage problemstillingerne op til diskussion frem for at opfinde alternative informationskanaler.

Som noget nyt opretter vi en elektronisk postkasse, som både kan

benyttes som forslagskasse og som brevkasse og dermed giver endnu en mulighed for at få besvaret generelle spørgsmål.

Som afrunding på emnet kommunikation vil jeg tilføje, at for mig går dette emne hånd i hånd med begrebet tillid – tillid til at såvel ledelse som medarbejdere har de bedste intentioner om at videreudvikle en god arbejdsplads på et rentabelt grundlag til gavn og glæde for både kunde, ejere og medarbejdere.

Baraknettet har også været til debat. Nettet er et gratis tilbud til alle medarbejdere om at kunne holde forbindelsen med familie og venner samt følge med i nyhederne. For at sikre optimal mulighed for at bruge denne service, opretter vi nu en "service call" tjeneste i weekenden, således at man mellem kl. 10.00 og 22.00 på lørdage, søndage og helligdage kan fejlmelde baraknettet, hvorefter IT-afdelingen vil gøre, hvad der står i deres magt for at genoprette forbindelsen. Desværre tillader hverken kapaciteten af vor faste forbindelse eller de økonomiske rammer, at vi åbner for downloading

af musik og film. Reglerne i Grønland er således, at vi betaler for aktuelt forbrug og ikke som de fleste andre steder i verden for en fast forbindelse.

Det er stadig koldt og vinter i Thule, men foråret lurer lige om døren. Vi kan allerede nu nyde godt af 12 timers sollys. Isen er åbnet, så det er muligt at gå tur i bugten mellem Dundas og basen eller løbe på langrendsski i samme område.

Desværre er der ikke sne nok til alpint skiløb på den plads, der er indrettet til skiliften, men Services arrangerer skiture på anden vis, og det er stadig muligt at løbe på skøjter på Lake Sparum. Den 15. april er det planlagt, at Armed Forces Day løber af stabelen – forhåbentlig med besøg af mange hundeslæder fra vore nabobygder, således at der bliver mulighed for at købe slædeture i området for alle interesserede.

Til slut skal det nævnes at "Team Thule Arctic Storm Search and Rescue" har modtaget 21 Space Wing's "Gold Knight Award" for januar måned for indsatsen med at komme to personer, der var strandet i en bil under en storm Delta til undsætning – endnu engang tak til de GC-medarbejdere, der deltog i aktionen.

Det sker i Quality Assurance

Af QA-Afdelingen

Quality Assurance ligger som vanligt ikke på den lade side, men arbejder på højtryk sammen med GC's ledelse for at få defineret et velfungerende og procesorienteret ledelsessystem, der sammen med vores nye Lotus Notes-plattform kan bringe GC godt ind i det 21. århundrede.

Vi har også arbejdet på at definere GC's nye kvalitetspolitik og tilhørende kvalitetsmål, som bestyrelsen skal se på og forhåbentlig godkende, når den mødes til juni. Derefter vil kvalitetspolitikken og kvalitetsmålene blive lagt frem for alle i GC.

I samarbejde med afdelingerne i GC arbejder vi fortsat på at registrere de fejl, som bliver identificeret og rettet rundt om i organisationen, ligesom vi registrerer de forebyggende tiltag, som bliver foreslået. Det er et meget vigtigt indsatsområde, hvor graden af succes afhænger af, at alle i GC er opmærksomme og f.eks. ved hjælp af Non-Conformit- systemet melder tilbage til os, hvis man opdager fejl og mangler i forbindelse med ens

daglige arbejde. Der vil altid blive begået større eller mindre fejl, og det er vigtigt, at GC selv identificerer disse fejl og får dem frem i lyset. Finder kunden en fejl, uden at GC kan dokumentere, at vi allerede er opmærksomme på den og arbejder på at finde en løsning, kan vi risikere at få en PAR, en Performance Assessment Report (tidligere CAR og AF Form 370), og hver PAR koster på bundlinjen.

GC er kontraktligt forpligtet til at skrive og aflevere en lang række CDRL rapporter til kunden. For at registrere, at rapporterne bliver afleveret til rette tid, har Quality Assurance udviklet et enkelt værktøj i form af et regneark, hvor de rapportansvarlige går ind og krydser af, hver gang de afleverer en CDRL rapport. Desuden har vi oprettet et CDRL bibliotek, hvor GC's ikke-fortrolige CDRL rapporter ligger tilgængeligt for arbejdsledere og afdelingssekretærer, som er de to grupper, der arbejder med rapporterne til dagligt. Et af de positive resultater af afleveringslisten

og biblioteket er, at der nu kun kommer få rykkere fra kunden. Vi har dog ikke nået vores mål, før vi får nul rykkere.

Personalemæssigt arbejder Quality Assurance hen imod en struktur, hvor vi har en kvalitetschef, en chefkoordinator, fire koordinatore (QA) og to kontrollanter (QC). Strukturen understreger den vægt, som GC lægger på en velfungerende kvalitetsstyring i organisationen. Den sikrer også, at afdelingerne får en endnu bedre mulighed for altid at have en velkvalificeret Quality Assurance-medarbejder ved hånden til at hjælpe med bl.a. kontraktuelle spørgsmål i relation til det daglige arbejde, registrering af fejl og problemområder, hjælp ved definition af processer i afdelingerne og meget andet.

Har du spørgsmål til Quality Assurance, er du altid velkommen til at ringe eller til at skrive til gcquality@gc.gl, som er afdelingens fælles postkasse.

Fra småt til stort

Af Allan Jessen

Sidste år havde GC lavet aftale med CPH (Copenhagen Airport). Aftalen gik ud på, at lufthavnsbrandvæsenet i Kastrup under CPH skulle afholde et kursus i "flybrand". Kurset skulle afholdes på TAB. Dette blev starten på et lille ophold, som jeg senere fik i Kastrup Lufthavn, og som jeg hermed gerne ville dele med Pituffik News' læsere.

I sensommeren 2005 ankom tre instruktører fra lufthavnsbrandvæsenet i Kastrup. Det blev starten på en begivenhedsrig uge. Kim, Jan og Peter, som instruktørerne hedder, leverede gennem ugen et indholdsrigt og lærerigt kursus.

Øvelserne indeholdt en bred vifte af rednings- og slukningsøvelser. Både på "pitten", som er vores øvelsesområde på den anden side af

landingsbanen, hvor vores øvelsesfly står placeret, samt i hangarer og på brandstationen var der blevet arrangeret større eller mindre øvelser. Hele ugen sluttede af med forskellige praktiske og teoretiske prøver. Glæden var selvfølgelig stor, da alle 16 deltagere bestod diverse prøver og kunne modtage deres uddannelsesbevis.

Kursuslederen Kim udtrykte, at han havde været glad for at have været heroppe. De øvelser, vi skulle lave i forbindelse med uddannelsen, var afviklet og målene nået. Dog mente han, at de gerne ville have haft lavet lidt flere praktiske øvelser, men desværre gør de begrænsede øvelsesfaciliteter og den korte "udendørs sæson", at ikke alle øvelser kan gennemføres heroppe.

I den forbindelse ville han derfor tilbyde, at man kunne komme på ophold i en dags tid eller to ved brandvæsenet i Kastrup Lufthavn. Her ville de så forsøge at køre os med i øvelser, som der ikke er mulighed for at lave her på TAB.

Som de faste Pituffik News-læsere måske kan huske, havde jeg tidligere en artikel i bladet i forbindelse med, at jeg var i Danmark at køre ambulance. Ønsket var i den forbindelse at få genopfrisket praktisk erfaring og min uddannelse. Med deres tilbud var der igen mulighed for at genopfriske

forskellige ting og måske også tilrane sig ny viden. Så aftalen blev lavet. Ved førstkomende tur til Danmark ville en lille del af tiden blive tilbragt ved lufthavnsbrandvæsenet i Kastrup.

Aftalen var, at jeg skulle være der være en onsdag kl. 0800. Så 10 minutter i 0800 kørte jeg ind ved Maglesø-vagten i Kastrup. I forvejen havde jeg skulle sende foto og oplysninger vedr. mig selv.

Også Kastrup lufthavn har i disse terrortider skærpet sikkerheden meget i forbindelse med, hvilke personer der kan få lov at befinde sig på lufthavnens område, men efter at computeren havde godkendt mig, blev der ringet efter min kontaktperson, som skulle hente mig ved vagten og "lodse" mig til brandstationen. Efter ca. 5 min kom Kim Olsen. Det var ham, som også havde været kursusleder, da de var på TAB. På vejen fortalte han, at jeg i den kommende tid, skulle "under vingerne" på et par fyre, som hed Kim og Brian.

Fremme ved stationen ventede Kim og Brian. De viste mig ind i deres kaffestue, hvor der var dækket op med morgenbrød og kaffe. Mens kaffe og brød blev delt rundt, blev jeg præsenteret for det øvrige af vagtholdet. Jeg fortalte lidt om mig selv, og om hvordan det var at være brandmand på TAB, samt hvor jeg ellers havde gjort tjeneste før TAB.

Efter en lille times hygge fortalte Kim, at de jo var blevet bedt om at vise mig rundt i lufthavnens område samt fortælle om diverse daglige opgaver, så jeg kunne få et indblik i deres dagligdag. Bagefter skulle vi ud til deres uddannelsesområde, hvor der blev kørt diverse øvelser. Jeg skulle bare sige, hvad jeg ønskede at prøve, så skulle de nok arrangere det. Kim var af den opfattelse, at noget med meget ild og en masse varme lige ville være sagen, og det kunne jeg jo kunne være enig i. I sådan en situation, hvor man selv kan vælge og vrage blandt udfordringerne, så gælder det om at benytte sig af dem.

Kim var en af dem, som ofte kørte med i deres uddannelsesteam og fungerede som instruktør på deres uddannelsesområde. Kim og Brian dækkede samtidig det, der hedder "akutbilen". Akutbilen er den enhed, som responderer til personulykker samt sygdom, som opstår inden for lufthavnens område.

Bilen må ikke forveksles med en ambulance. Akutbilen er det, der forstås ved en "First Responder". Det vil sige en bil, som oftest kommer først frem til alarmstedet. I bilen forefindes der en del førstehjælpsudstyr samt hjerteudstyr. Forståeligt stolt forklarede Kim mig, at man i den korte årrække, man har haft hjerteudstyret, er man den hjertestopsenhed, som har de bedste resultater i Danmark vedrørende genoplivning af hjertestoppatienter. Selvfølgelig er der ingen tvivl om, at en stor del af dette skyldes den hurtige responstid, man har i Kastrup Lufthavn grundet den korte afstand til hjertestoppatienten, men også helt klart, at de er dygtige folk derude.

Vi startede med en rundtur, hvor vi samtidig foretog det, som hedder baneinspektion. Her på TAB vil jeg formode, at en samlet

baneinspektion af runway, taxaveje og forplads er på ca. 10-11 km. I Kastrup kan man sagtens køre 40 km. stadig uden at have været samtlige steder.

En hurtig tur op i det nye kontrolltårn blev det også til. Hvis man ellers ikke lider af højdeskræk, så kan man virkelig nyde udsigten fra det næsten 75 m. høje tårn. Kunne vi fordoble højden på vores tårn her på TAB, ville vi stadig ikke komme op i samme højde som det nye tårn i Kastrup. Og jeg må sige, at en lufthavn altså ikke fylder så meget set fra den højde.

Fremme ved øvelsesområdet var de andre kursister næsten klar til dagens første øvelse. Dette bestod i, at man i hold af 2 mand skulle lave udvendig slukning af en flybrand. En forholdsvis simpel øvelse, som dog kræver, at man udnytter sin strålerørsteknik optimalt. Både for at kunne slukke branden, men også for at beskytte sig mod den intense varme, som brændende jet-fuel frembringer.

Den anden øvelse består af det, man kalder en overtændingscontainer. Igen en øvelse hvor man skal bruge en perfekt strålerørsteknik for at få

det optimale slukningsresultat. Øvelsen foregår inde i containeren. Under denne øvelse udsættes man for en meget høj varme, da man faktisk ønsker at få en kontrolleret overtænding af rummet. Under overtændingen begynder flammerne at rulle hen under loftet og hen over ens hoved. Det er et ganske betagende syn, men man skal ikke undervurdere den fare, som også er forbundet med flammerne. Stadig i dag efter mange år i brandtjenesten fascineres jeg over, hvad en smule vand og den rigtige teknik kan gøre. Jeg husker, at min gamle instruktør på holdlederskolen altid sagde: "Bruger man den rigtige teknik, så er en brand nemmere at kontrollere og regne med end en kvinde." Om det er rigtigt, ved jeg ikke. Måske hans 2 skilsmisser har noget at gøre med hans udtalelser?

Øvelsesområdet i Kastrup Lufthavn er bygget op af masser af containere, som giver nogle fremragende røgdykkerbaner. Flere udrangerede flykroppe præger også området. Selve træningsflyet, som man øver brandslukning i, er 2 til 3 gange

(fortsættes på s. 13)

Emnedag for eleverne

Af Maline Petersen

Hermed fortsættelse af elevernes emnedag, hvor vi besøgte de shopper, hvor eleverne er i praktik. Efter fælles frokost fortsatte vi i retning mod # 362 Community Center, hvor Johnny er i praktik.

Community Center

Johnny startede med at vise os rundt i biblioteket. Her fortalte han os om de forskellige 3 afdelinger, den amerikanske, den danske og den grønlandske afdeling, hvor man kan låne bøger. Der er også CD'er, DVD'er samt forskellige tidsskrifter, man kan låne, og man kan i ro og mag sidde

og læse på biblioteket. Der er også mulighed for at tage fotokopi mod et lille beløb pr. stk. Han viste os et rum, hvor de forbereder infokanalen. Endelig kom vi til den afdeling, hvor der var masser af spil. Det gik ikke stille for sig. Efter den kom vi til et stort rum, hvor man kan få sig en kop kaffe, kakao, kager og frugt. Man kunne sidde og se tv på storskærm, spille billard og masser af andre spil. Efter en flot rundvisning og klapsalve inviterede han os til til enhver tid at komme og benytte os af de forskellige tilbud.

274

Derfra fortsatte vi til # 274, hvor Pauline og Karl er i praktik. Vi samledes i kursuslokalet, vi sad og lyttede til deres beretninger om, hvor langt de er nået i deres uddannelse, og om hvad deres speciale er. Pauline fortalte om tavshedspligten, og om hvor vigtig det er at forstå, hvad det indebærer. Om man kan leve op til, at man underskriver på tavshedspligten specielt i forhold til hvor vi er. I Pituffik, hvor der er forskellige nationaliteter, og hvor vi arbejder tæt op ad hinanden. Efter koncentreret lytten og efterfølgende spørgsmål sluttede Pauline af med at formane os, at vi skal passe på, hvad vi siger,

da rygter og sladder går hurtigere, end vi selv går.

Karl fortalte os om opbygningen af lønbehandlingssystemet, som er hans speciale. Derefter viste han os, hvordan han laver "chips". At hver enkelt chip er nummereret, og han afprøver chips inden udleveringen til new comere. Derefter fortsatte vi ind til personaleafdelingen, hvor Pauline arbejder. Der fik vi sunget grønlandsk fødselsdagssang, da der var én, der havde fødselsdag. Efter koncentreret foredrag fra Pauline og Karl fortsatte vi til Hangar 4.

Hangar 4

Vores besøg i Hangar 4 var noget for sig selv, eftersom Karl Enok er meget ny i Pituffik og lige har påbegyndt sin uddannelse som terminalarbejder. Han fortalte han os om, hvordan man indpakker alle forsendelser solidt, så de ikke tager skade under transport. Med vores oppakning tog vi på rundtur i lufthavnen, hvilekt vi normalt aldrig ville komme til at opleve. Ud ad vinduet kunne vi dårligt se, for der var så koldt, at ruderne i bilen isede til indefra. Så noget af det er noget for sig selv.

Fortsættelse følger næste gang.

Ikke ren solskin

Af Kim Pelle

Blot så I ved, at det ikke er ren solskin og korte bukser her i det amerikanske, får I denne gang et billede fra vores snestorm i februar. Det var noget af en dyne og nu, næsten 4 uger senere, er der stadig en smule sne tilbage foran mit hus!

Vi er netop returneret fra Norfolk, VA hvor vi deltog i den årlige Pacer Goose-konference. Formålet med konferencen er at sikre, at sommerens amerikanske skib(e) gennemfører missionerne uden problemer. Deltagerne kommer fra Colorado Springs, Thule, Norfolk og McGuire. Igen i år deltog Gert Eiberg for at sikre, at vores retrograde til DRMO kommer sikkert frem. Vi regner med at sende omkring 70 biler retur til USA; 60.000 pund batterier; 120.000 pund farligt affald

samt ikke mindre end 16 styk 40' containere fyldt med udstyr, der ikke længere er behov for i Thule. Skibet afgår fra Norfolk 13. juli med planlagt ankomst i Thule 22. juli. I samme periode ankommer det amerikanske tankskib med den årlige leverance af JP8 (8,8 mio. gallons) og Mogas (100.000 gallons). Til forskel fra tidligere år er der ikke mange køretøjer med dette års skib. Nu hvor vi primært får Toyota'er fra Danmark, kommer der ikke mange køretøjer fra USA. I år regner vi med at se en enkelt trailer, en tow-traktor og 3 R11 fuel-trucks. Vi vil gøre en ekstra indsats i år for at kontrollere og inspicere de forsendelser, der ankommer til Norfolk, og som skal med skibet til Thule. Sidste år "mistede" vi en forsendelse med 30 køleskabe, 30 tørretumblere og 15

vaskemaskiner. Ved en fejl – under modtagelse i Norfolk – blev varerne sendt til Tyskland! Vi har siden september samarbejdet med Norfolk for dels at finde varerne og dels at få dem retur til Norfolk. Vi kan med glæde fortælle, at vores arbejde har båret frugt – vaskemaskiner og tørretumblere er kommet retur, og vi har efterfølgende sendt dem med fly til Thule. De 30 køleskabe er netop ankommet i Norfolk og vil blive sendt med lastvogn til McGuire i midten af marts. I skulle gerne have hele forsendelsen i Thule, når I læser dette.

Jeg kommer til Thule i perioden 17.-26. maj. Har nogle af jer behov for at snakke med mig, må I meget gerne sende mig en email (kpe@gc.gl) så jeg kan inkludere jer i min plan.

Når vandet ikke er stift

Af Torben Hansen

Thule Airbase er ikke alene en afsondret kopi af en lille dansk provinsby, med hvad der dertil hører af drifts- og serviceafsnit for at opretholde et samfund. Den rummer mere, og på mange områder endda en del mere, end det er tilfældet i mange større byer i et hvilket som helst land i verden. Der tilbydes en bred vifte af muligheder for fritidsaktiviteter på basen. Fitnesscenter, bowling, skills, bibliotek, biograf og arrangementer af ture om sommeren, bare for at nævne nogle stykker. Vi siden af disse mange faste gode tilbud for adspredelse, er der imidlertid masser af muligheder for initiativrige medarbejdere til at udfolde sig på alle mulige andre måder. For eksempel er vi velsignet med det våde element i North Star Bay – i hvert fald i nogle måneder hvert år. Det kan man jo så boltre sig i, og jeg har flere gange set de mange stakler lide under et ”dip” eller et ”double dip” under den årlige Polar Bear Swim. Vandet er jo koldt, så opstart af en svømmeklub er nok ikke lige om hjørnet. Det er imidlertid med vandet som med vejret: Det handler om påklædning – derfor kan man opholde sig i det kolde vand, og derfor har Thule haft en dykkerklub igennem mange år.

Mødet med drengene

Jeg mødtes en torsdag aften med

Peter Iversen og Brian Sutinen, 2 meget entusiastiske medlemmer af dykkerklubben. Jeg blev budt på en Diet 7 UP og var da lige ved at rejse mig og gå, men besindede mig. Og heldigvis for det, for det skulle senere vise sig, at fakta og røverhistorier i kombination faktisk gav stof til en artikel, som fortjener at blive delt med jer, læserne, det omkringliggende samfund. Thule Dykkerklub består af en bestyrelse på 3 mand, hvoraf nogle selv dykker. Derudover er der et antal aktive, som svinger lidt fra sæson til sæson, men i 2005 har 6 dykkere benyttet sig af den lidt enestående oplevelse man får ved at begive sig ud i arktisk dykning. Blandt disse er Peter og Brian, og de er relativt erfarne, begge med mere end 40 dyk i bagagen. Brian er dog den mest aktive af de 2, hvad Thule-dyk angår, idet Peter havde sit første dyk i 1999, mens Brian har haft en kortere, men mere aktiv karriere, som startede i 2004.

Udstyret i orden

Under varmere himmelstrøg anvendes en såkaldt våddragt til dykning. Den fungerer ved, at dragten optager vand, som opvarmes af kropstemperaturen og derved danner en isolationsfilm mod det koldere vand uden for dragten. Hvis man dykker på steder som f.eks. Thule,

hvor havtemperaturen ofte er helt nede omkring frysepunktet, kan en våddragt ikke benyttes, da kroppen vil komme på urealistisk overarbejde i forsøget på at opvarme det kolde vand i dragten. Derfor anvendes i stedet en vandtæt tøddragt, som fyldes med luft. Kroppen opvarmer i stedet luften, som så fungerer som isolationsfilm mod det kolde vand. Brian Sutinen indskød dog, at der faktisk er et par vikinger, som dykker med våddragt heroppe. ”Men det er altså rigtigt koldt” understregede han grinende. Og koldt må det være. I hvert fald kunne jeg ikke få øje på mellemrummet mellem tommel- og pegefinger, da Brian lavede den tavse gestus med fingrene for at vise, hvor koldt vandet i virkeligheden er i bugten. Så en tøddragt er altså sagen, hvis man vil holde sig varm. ”Dog er det lidt koldt for det ubeskyttede område i ansigtet, men det bliver hurtigt følelsesløst, og så mærker man ikke noget”, som Peter udtrykte det. Jo, i sandhed et par barske drenge.

Er der nogen hjemme?

Men er der liv i det kolde vand? Jeg har selv dykket, dog under væsentligt varmere forhold. Det er en fantastisk oplevelse, en anden verden fuld af liv og farver, men heroppe forestiller jeg mig en gold og livløs havbund. En øde verden, hvor livstegn i bedste

fald kunne være de falmende alger som man med lidt held kan finde på en grå og kedelig sten. Her tager jeg til min overraskelse så ganske meget fejl. "Der er masser af liv", kommer det samstemmende fra de gæve dykkerdrengene. "Du vil blive overrasket over den store variation af planteliv som findes på bunden, og så er der mange rigtigt flotte gobler", understreger Peter. "Og krill", kommer det fra Brian (små trølse krebsdyr, red.). Og så er der også andre oplevelser. F.eks. var begge med til at dykke, da et mindre isbjerg brækkede (de var naturligvis på behørig afstand). De, som har oplevet et isbjerg brække, ved, hvilket brag det fører med sig. Når vi samtidig ved, hvor meget bedre lyd forplanter sig under vand, må det alt andet lige have været en særlig oplevelse. "Det var fantastisk, helt fantastisk" kommer det fra dem begge. Bagefter sidder vi alle tre og ser på hinanden, tavse og med våde øjne – i sandhed et smukt øjeblik. Mit spørgsmål omkring forekomsten af fisk bliver også overraskende positivt besvaret. "Der er skam flere fisk, end man umiddelbart tror", bedyrer Peter, "men spørg os ikke om, hvilke arter det drejer sig om, for mange af dem ser virkelig underlige ud, og det er jo i sig selv ret spændende." Det må jeg give dem ret i, se bare billedet af det grumt udseende bæst, som ligger på lur på bunden. Denne art kender vi dog alle. Det er en ulk, og det er et utyske, som Brian har et ganske særligt forhold til.

Brian og Ulken

En dag med fine forhold var Peter og Brian kørt ned på havnen, for at forlade denne verden – i en halv times tid. Normalt ligger der pontoner, som letter adgangen til vandet, men disse var af ukendte årsager fjernet denne dag, og så er der 3 meter ned til havoverfladen. Man må springe, og man skal koncentrere sig for at ramme

havoverfladen rigtigt. Den erfarne Peter lavede en perfekt landing og lå i venteposition, da Brian skulle gøre sit forsøg. 3 meter og 30 kg udstyr kræver den rette koordinering af krop og lemmer, og når man nu i forvejen er sådan lidt godt i stand, bliver det bestemt ikke lettere. Og det gik da heller ikke helt som det skulle. Brian landede halvvejs på siden, hvorved hans dykkermaske næsten faldt af. Mens han lå der i vandet og baksede med masken, var Peter gået lidt ned under overfladen. Han så Ulken. Et fælt udseende krapyl på næsten en halv meter. Den styrede målbevidst mod den intetanende Brian, som var travlt optaget af at få sit udstyr på plads. Udstyr. Det var åbenbart også det, som ulken havde i tankerne, for den havde retning direkte mod den stakkels mands genitalier og med munden på vid gab. Efter tids asen og masen var det endelig lykkedes for Brian at få masken på plads og hovedet under vand. Han så først ulken, da den var lige foran ham, og den arme mand fik sig en forskrækkelse, som nær havde druknet ham. Heldigvis viste det sig, at ulken var ligeså dum som andre fisk, og selvfølgelig havde den ikke til hensigt at kastrere Brian. Om den havde hensigter, og hvad disse så kunne være, eller om der var tale om tilfældigheder, må forblive i uvisheden. I hvert fald fortrød den og svømmede sin vej.

Hvilken kaffe byder du uventede gæster

Hvad er det så, der trækker ved at dykke på Thule? "Jamen, som vi allerede har fortalt, er selve oplevelsen under dykningen langt større, end man umiddelbart tror, og i dykkermiljøet er der respekt verden over omkring dykkere, som har prøvet arktisk dykning", indleder Peter. "For mig er det en rigtig god måde at afstresse på, da man får tankerne flyttet helt væk fra arbejdet", fortsætter Brian. Begge er enige om, at det sociale aspekt vægter meget. Klublokalerne ligger ved lystbådehavnen, og der er altid afsat tid til chokolade, kage og røverhistorier efter endt dykning. "Om sommeren er klubben velbesøgt, for der er mange som kigger forbi til en kop kaffe, og man skal være hjertelig velkommen. Vi har det rigtigt godt sammen socialt, ikke kun dykkerne imellem, men også sammen med dem, som kommer og besøger os, og der er altså dejligt hernede på en god sommerdag", fortæller Peter. "Man kan desværre ikke tage certifikatet heroppe, da vi ikke har nogen instruktør, men har man dykkercertifikat og har lyst til at prøve kræfter med dykning på Thule, kan man bare tage kontakt til klubben, for vi vil meget gerne have nye medlemmer. Og så har vi altså snart brug for at udskifte noget af det gamle, slidte udstyr", bliver der tilføjet. Denne bøn er hermed viderebragt.

Klubbens formand, Jan Iversen, er i øvrigt så betaget af sine oplevelser i dykkerklubben, at han går med planer om at lave en undervandsfilm fra Thule. Der må være noget særligt omkring det. Måske skulle man selv prøve? Under alle omstændigheder har jeg besluttet, at jeg i hvert fald vil have nogle flere røverhistorier. Så på en dejlig solbeskinnet sommerdag inden så længe skal jeg derned igen – med friskbagte boller. Det er et løfte.

P Mountain

Af Jørgen Lakjer

Bjerget Pingarssuit, - måske bedre kendt som P Mountain - ligger som bekendt ca. 30 km fra basen og er med sine 766 m over havets overflade det højeste punkt i forsvarsområdet syd for basen. Mange har gennem årene besøgt bjergtoppen og har givetvis været imponerede over den storslåede udsigt over fjorden og Indlandsisen. Men de færreste har sikkert været klar over, hvad formålet med de forhenværende US Air Force-installationer på bjerget har været.

Overvågning af luftrummet omkring basen

Som et vigtigt led i luftforsvaret af basen indså USAF fra starten, at P Mountain på grund af sin højde var et ideelt sted for etablering af en flykontrol- og varslingsstation (Aircraft Control and Warning Station) med det nødvendige radarudstyr til overvågning og registrering af fly kommende fra syd.

Stationen på P Mountain blev taget i brug for første gang den 29. juli 1953.

Foto af to antenner side om side

Udover radaren på P Mountain blev der oprettet 2 radarstationer på Indlandsisen, Site 1 beliggende ca. 230 km. nord for basen, og Site 2 i 2.000 m højde på Indlandsisen ca. 350 km. nordøst for basen

Foto fra 1966 af pladsen foran hovedindgangen

Et af de sidste hårnålesving på vejen hvor jeg som passager på en fuel truck måtte hjælpe chaufføren med at fastgøre motorhjelm

Kommunikation med omverdenen

Udover overvågning af luftrummet var P Mountain vigtig for kommunikation med omverdenen. Telefonforbindelser og overførsel af data fra og til BMEWS radarstationen ved basen foregik i starten via et søkabel fra Cornerbrook i Newfoundland via Cape Dyer i Canada til Thule. Søkablet "kom i land" ved bygningen, som i dag huser Pavillonen.

De 4 parabolantennener

På grund af store problemer med søkablet, der ofte blev ødelagt af fisketrawlere og isbjerger, blev der i 1960 installeret 4 store parabolantennener på P Mountain, hver på ca. 30 x 12 m. Formålet med antennerne var at etablere en to-vejs kommunikationslink (Tropospheric Scatter DEW Drop Line) for overførsel af bl.a. data til og fra BMEWS radarstationen til Cape Dyer og Hall Beach i Canada, hvorfra de blev sendt videre til Cheyenne Mountain i Colorado Springs. Mange har gennem årene fejlagtigt troet, at det var radarantennener, hvilket altså ikke var tilfældet.

Bygninger på P Mountain

Der har været i alt 42 præfabrikerede

bygninger forbundet indbyrdes med overdækkede gange og tunneller, så man undgik at færdes udenfor i de ofte meget kraftige arktiske storme. Da stationen var fuldt udbygget, var den bemannet med 260-300 militære og civilt ansatte. For at gøre livet tåleligt for beboerne var der:

- et rum indrettet som kirke
- fitnesscenter og 2 bowlingbaner
- BX der var åben alle ugens dage
- Dining Hall der serverede mad 4 gange om dagen
- Tre separate klubber, Officers' Club, NCO Club og Airmens' Club
- Hobby Shop
- Snackbar der var åben 16.30 – 23.30
- Biograf der hver uge viste 3 forskellige film

Stationen havde sit eget el-værk med 11 dieselgeneratorer, der kunne producere nok strøm til at forsyne en by med 20.000 indbyggere. På grund af de ofte meget ekstreme vejrforhold på bjerget med de mange kraftige arktiske storme var de fleste bygninger "fortøjret" til jorden med stålwirer, der var fastgjort til store betonklodser.

Livet på P Mountain

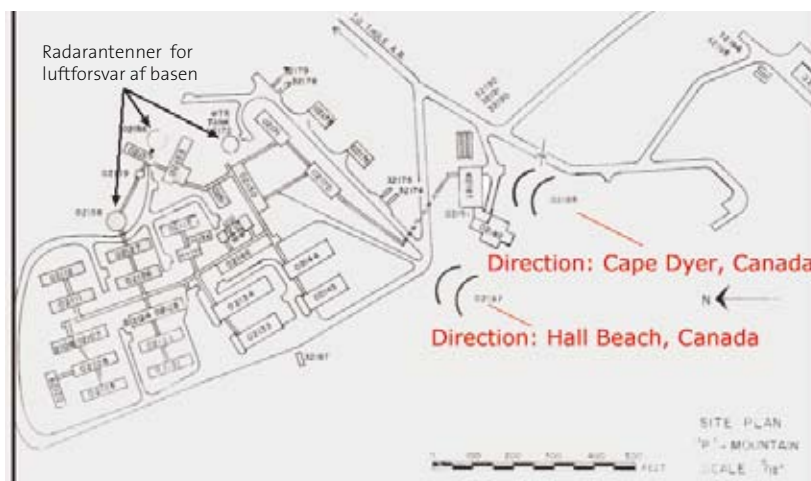
Som en del af servicekontrakterne med US Air Force har der gennem årene været ansat mange danskere på bjerget, som bl.a. var beskæftiget med vedligeholdelse af de mange bygninger og driften af Dining Hall'en. Man skulle være af en helt speciel støbning for at kunne trives

På vej til P Mountain i 1966. Bemærk de 2 radarkupler, og i midten fundamentet til den sidste af de tre radarantenner der blev benyttet til luftforsvaret af Thule Air Base.

og arbejde på P Mountain. Om vinteren, når stormene rasede, og vejen til basen var lukket, var man ofte spæret inde i op til flere dage. Første gang jeg besøgte P Mountain var i maj måned 1966. Jeg var på det tidspunkt ansat som elektriker i el-shoppen på basen og blev sammen med en kollega sendt til bjerget for at installere et par stikkontakter. Det første, man gjorde, når man nåede toppen, var at melde sin ankomst hos

skulle man gennemgå ekstra undervisning på Base Driver School i kørsel Off Base og om forholdene på vejen til toppen af bjerget. Efter at have bestået en skriftlig test fik man stemplet P Mountain i sit Drivers' Permit. Køreturen til toppen varede næsten 2 timer afhængig af vejrforholdene, og efter at have passeret broen over elven ved Fox Canyon begyndte det for alvor at gå opad. Inden man nåede toppen skulle

Kort over bygningerne på P Mountain. Bemærk de store parabolantenner der blev benyttet til telefonforbindelser og overførsel af data fra BMEWS radarstationen og de tre radarantenner for luftforsvaret.

supervisoren for Civil Engineering - og frem for alt hos kokken. Glemte man kokken, skulle man kun regne med at få "krummerne fra de riges bord" og ikke opleve den samme kulinariske nydelse som de andre. Jeg var imponeret over den ro og orden, der herskede på stedet. Alle "trissede" lige så stille rundt og udførte deres arbejde med omhu. Hvad man ikke nåede den ene dag, lavede man den efterfølgende dag. De fastansatte var ikke særlig snakkesaglige, man skulle lige ses an først, og man skulle i hvert fald ikke tro, at "man var noget", fordi man kom nede fra basen.

Vejen til P Mountain

Inden man måtte køre til P Mountain,

man igennem flere hårnålesving, som især om vinteren krævede stor forsigtighed.

Min sidste tur på bjerget

I 1981 foretog jeg som QA Supervisor en QA Inspection på P Mountain for at sikre, at DAC opfyldte sine kontraktlige forpligtigelser. Det var man bestemt ikke vant til på bjerget!! Vel vidende at "det sang på sidste vers" med driften af installationerne, gjorde jeg ikke særlig meget ud af mit besøg. Jeg begrænsede mig til at skrive en kort rapport, der bekræftede, at elværket stadig leverede strøm nok, og at driften af Dining Hall'en var i

(fortsættes på side 14)

Basens bedste barak

Af Frank Nymark Christensen

Barak #342 - "Fuglereden"

Vores barak ligger smukt placeret imellem byens to førende restaurationer og med gode busforbindelser til resten af byen og nær ved international lufthavn.

Såvel i interiør som beboere adskiller vi os fra andre barakker. Vor arktiske entre byder folk velkommen med et stort vægmaleri fra de danske søer og skove med et dejligt sejlskib glidende på den blå sø. Når vi får nye beboere, og når gamle vender "hjem" fra ferie, vejrer Dannebrog altid ved vores hovedtrappe.

Da vi ønsker at efterleve det gamle ordsprog Fej for egen dør først, holder vi en eminent flot snerydning, der giver p-plads til alle helt ind til barakken, og trappen er selvfølgelig altid ren og ryddelig.

Gangen ved vores fællesfacilitet er udmykket med et stort danmarkskort, et verdens- og et grønlandskort, så vi altid kan finde de destinationerne, der bliver berettet om.

Vores dagligstue/bar er smukt indrettet i bedste 70'er bodegastil med Thules største ølsamling. Samlingen repræsenterer øl fra det meste af verden, og barakker med smarte cafémiljøer og ismaskiner kan bare pakke sammen, for her hos os har vi både fælles kaffemaskine og brødrister.

Vi har et stort velassorteret lager af både vådt og tørt til de lange, mørke vinteraftener.

Vi er et bredt sammensat hold, der spænder lige fra hjemmefødninger til kosmopolitter.

Vi har en fotograf, en dykker, en kok, håndværkere, sundhedsvæsenet er også repræsenteret, og vi har folk, der også har boet flere forskellige steder i Grønland. En spændvidde i alder og køn med respekt for hinanden både i forhold til fællessamlinger og decibelniveau.

Vi har hyggelige aftener med udveksling af anekdoter og erfaringer,

som det falder sig for.

Orden hersker overalt, og de daglige aviser ligger i sirlig nummerorden til generel orientering om og fra den store verden uden for Thulegård. Vort it-baraknet giver alle oplysninger og megen underholdning. Og skulle det hænde, at baraknettet en sjælden gang er nede, klarer vi os med gadespejle og taxachauffører til at holde os orienterede om verdens gang (læs: Thule-rygter), og det er altså hurtigere og bedre end det bredeste bredbånd.

Hvis I skulle have fanget interesse for vores barak og har lyst til at aflægge os et besøg, er I alle velkomne. Bare det bliver inden klokken 20.00, for ellers er vi gået i seng.

Med venlig hilsen
Barak #342 - Fuglereden.

Vi i redaktionen synes at # 342 lyder som en rigtig hyggelig barak og giver hermed 3 stjerner til Fuglereden.

First Light ceremoni

Af Louise Kümmel

Så kom den tid på året, hvor solen endnu engang titter frem bag bjerget og Base Commander sammen med DLO'en byder foråret velkommen på trapperne foran HeadQuarters. Desværre ville solen og skyerne ikke samarbejde, og som I kan se på billederne, var der ikke megen sol at se på dagen for ceremonien.

(Fortsat fra s. 5)

større end det, vi har på TAB. Mulighederne med et større fly og et andet underlag, giver dem langt flere øvelsesmuligheder, end vi har her på TAB.

Efter mange timer på øvelsesområdet og tæt på varmen var jeg rimelig kogt og træet.

Kim og Brian havde virkelig fået tændt op for varmen, og man kunne klart mærke, at deres store rutine

på øvelsesområdet var stærkt medvirkende til, at jeg havde en god og lærerig dag.

Hjemme på stationen var det rart med et køligt bad til at køle kroppen efter en dag "i varmen".

Under evalueringen af dagen ser jeg helt klart, at deres faciliteter giver dem en stor fordel i deres træningsmuligheder i forhold til, hvad vi har muligheder for her hos os, ganske enkelt fordi deres forhold er store, og vores er små. Og igen kan

man ikke lade være med at lege med tanken om, at det kunne være rart, hvis der var en aftale mellem GC og rednings-/brandstationer i Danmark om, at man kunne sendes hjem på træningsophold en gang hvert andet år eller lignende.

Men uanset hvad, så var det en stor oplevelse at besøge dem i Kastrup. Og ingen tvivl om at gode erfaringer er blevet taget med tilbage til TAB.

(fortsat fra s. 11)

overensstemmelse med kravene i kontrakten. Stemningen var trykket, og alle talte naturligvis om, hvad fremtiden ville bringe.

Lukning af P Mountain

Alt får jo en ende - det fik P Mountain også i takt med, at teknologien blev forbedret. I 1982 begyndte man at benytte sig af satellitter til overførsel

af data fra BMEWS radarstationen og til telefonforbindelser med omverdenen. Efterhånden var der kun 28 mand tilbage, hvoraf 14 var danske. I 1983 blev P Mountain definitivt lukket.

Tilbage til naturen

Lukning af stationen var startskuddet til nedrivning af de store antenner og de mange bygninger. Kravet var enkelt - alt skulle væk, og miljøet

skulle genoprettes. Det store arbejde med at genskabe naturen på bjerget er som bekendt afsluttet til gavn for alle, der i deres fritid drager på ture til toppen af bjerget.

Som tiden går – går mange ting i glemmebogen. Derfor denne artikel om bjerget, der fik så stor betydning for forsvaret af basen under den kolde krig.

Velkommen og farvel

Vi har sagt farvel til:

22. februar 2006

Lisa M. Østervemb, QA Coordinator
Jens Hougård Sørensen, Driver

1. marts 2006

Ole Peter Fleischer, Trainee
Hans Danielsen, Oli Burner
Henrik Heine Petersen, Supervisor
Helene Heldgaard Pedersen, Nurse Anesthesia
Brian Ahlmann Hansen, Supervisor

15. marts 2006

Thomas Nebel, Hazmat Specialist
Karl-Peter Tønnesen, Mechanic

22. marts 2006

Christian T. Thomsen, Driver
Ketty Thomsen, Clerk/Floater
Kirsten Egede Jakobsen, Janitor/KP
Rasmus Petersen, Electrician

Vi siger velkommen til:

1. marts 2006

Thomas Nebel, Hazardous Material Spec.

16. marts 2006

Abu Marrah, Inside Plant Telephone Tec.

22. marts 2006

Tommy Dalgaard Rathcke, Fire Fighter
Linda Elnegaard, Nurse Anaesthesia
Kristian Esber Due-Hansen, Floater/Clerk
Karsten Helligsø Christoffersen, Electrician

Finn Høj Rasmussen, Supervisor
Peter Vilhelm Secher, Plumber
Ole H. Clemmensen, Electrician
Gunnar V. Hansen, Heavy Equipment Operator
Jesper Haslund Jensen, Plumber
Sus G. Quist, Carpenter
Kim A. Wette, Project Coordinator
Robert S. Larsen, Mechanic

Festlige lejligheder

Svendeprøve

Torsdag den 16. februar var en stor dag for Jensine Nuka Vinther, det var nemlig dagen hvor hun tog sin svendeprøve i Holstebro. Jensine har været i GC siden 1. juli 2002 hvor hun startede i køkkenet som elev. Pituffik News ønsker Jensine et stort tillykke!

Organisationsændringer

Den 1. marts 2006 blev divisionen Supply & Services opdelt i en Supply funktion og en Services funktion.

Bo Jacobsen overtager ansvaret som Chief of Services/Services Chef og bliver dermed daglig leder af Services, mens Torben Hansen overtager det daglige ansvar for Supply som Chief of Logistics/Logistikchef.

Pituffik News ønsker Torben og Bo held og lykke med de nye udfordringer.

Rund fødselsdag

Søren Bille, også kaldet Doc3'eren, fyldte den 20. februar 60 år.

Dagen blev behørigt fejret med kaffe, lagkage og højt humør i #118.

Søren har været ansat som læge i GC siden januar 2005.

Pituffik News ønsker Søren et stort tillykke med dagen.

Vidste du at...

Af Louise Kümmel

I anledning af, at der lige har været Oscars uddeling, syntes vi i Pituffik News redaktionen, at det ville være på sin plads at bringe en "vidste du at..." med film-tema. Hermed sagt, hermed gjort:

Vidste du at...

Arnold Schwarzenegger's berømte sætning i The Terminator "I'll be back" oprindeligt stod i manuskriptet som "I'll come back"?

The Texas Chainsaw Massacre faktisk skulle have heddet "Headcheese", men at titlen blev ændret i sidste øjeblik?

Da et medlem af "Fight Club" sprøjter en præst til med vand i en scene i filmen af samme navn, ryster kameraet et kort øjeblik? Dette skete fordi kameramanden ikke kunne lade være med at grine.

Man i "Danser med ulve" ser en bøffle angribe en ung indianer og at bøfflen i virkeligheden angriber en stor bunke af dens yndlingssnack, nemlig Oreo kiks?

Da traileren til Ringenes Herre blev lagt på nettet den 7 april 2001 blev den downloaded 1.6 millioner gange i løbet af de første 24 timer?

Gandalf's møde med en loftbjælke i Bilbo's hjem i Ringenes Herre ikke stod i scriptet? Ian McKellen slog sit hovedet ved en fejl, men instruktør Peter Jackson syntes imidlertid, at McKellen improvisation var så god, at han beholdt scenen i filmen.

Instruktør Terry Gilliam gav Bruce Willis en liste over "Willis skuespils klichéer" som ikke måtte være med i filmen, da de skulle filme Twelve Monkeys? En af de ting som stod på listen var f.eks. "stålsatte blå øjne looket".

Instruktøren var desuden bange for, at Brad Pitt ikke ville kunne klare den hurtige nervøse måde hans figur snakker på, og sendte ham til talepædagog, for at han skulle lære det? I sidste ende tog Gilliams blot Pitt's cigaretter fra ham og Pitt spillede rollen præcis som instruktøren havde håbet på.

Bruce Willis var det 5. valg til hovedrollen som John McLane i Die Hard? Oprindeligt fik Arnold Schwarzenegger rollen, dernæst Sylvester Stallone, så Burt Reynolds og så Richard Gere før den til sidst gik til Bruce Willis.

Der i Raiders of the Lost Ark blev brugt omkring 7000 slanger under filmningen? Ingen af dem kom til skade, dog døde en af tarantellerne, da man ved en fejltagelse tabte den.

Redaktion:	Malene Lyng Karina Pedersen Torben Hansen
Udgiver:	Greenland Contractors DK - 3970 Pittuffik
Ansvarshavende:	Inge W. Bülc
Redaktør:	Louise Kümmel
Tryk:	Nofoprint A/S